

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1969 Nr. 223

A. TITEL

*Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de
fundamentele vrijheden;
Rome, 4 november 1950*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1951, 154. Zie voor de ondertekeningen ook *Trb.* 1961, 8 en *Trb.* 1964, 163.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1951, 154 en *Trb.* 1961, 8.

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1954, 151 en *Trb.* 1961, 8.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8 en *Trb.* 1964, 163.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1954, 151 en *Trb.* 1956, 5.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5 en *Trb.* 1964, 163.

In overeenstemming met artikel 63, eerste lid, is het Verdrag op 12 september 1967 toepasselijk verklaard door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

Broenei

Op 30 juni 1969 was het onderhavige Verdrag op de volgende gebieden, voor welker internationale betrekkingen de Britse Regering verantwoordelijk is, van toepassing:

de Bahama-eilanden
 de Bermuda-eilanden
 Brits-Honduras
 de Britse Salomons-eilanden
 de Cayman-eilanden
 de Kanaal-eilanden:
 het Baljuwschap Jersey
 het Baljuwschap Guernsey
 de Falkland-eilanden
 de Fidji-eilanden
 de Gilbert- en Ellice-eilanden
 Gibraltar
 de Benedenwindse Eilanden:
 Antigua
 de Britse Maagden-eilanden
 Montserrat
 St. Christopher-Nevis-Anguilla
 het eiland Man
 St. Helena
 de Seychellen
 Broenei
 het Koninkrijk Tonga
 de Turks- en Caicos-eilanden
 de Bovenwindse Eilanden:
 Dominica
 Grenada
 St. Lucia
 St. Vincent

De Regering van Malawi heeft op 10 juni 1968 aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa medegedeeld, dat zij zich niet gebonden acht aan het Verdrag, dat door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot Nyasaland was uitgebreid (zie rubriek H van *Trb.* 1954, 151).

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 154, *Trb.* 1954, 151, *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8 en *Trb.* 1964, 163.

Voor het Statuut van de Raad van Europa zie ook *Trb.* 1965, 185.

De Engelse tekst, alsmede een vertaling in het Nederlands, van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is afgedrukt in *Trb.* 1969, 99, blz. 105 e.v.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Tweede Protocol bij het onderhavige Verdrag zie ook *Trb.* 1966, 276.

Voor het op 6 mei 1963 te Straatsburg tot stand gekomen Derde Protocol bij het onderhavige Verdrag zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1967, 70.

Op 16 september 1963 is te Straatsburg tot stand gekomen een Vierde Protocol bij het onderhavige Verdrag. Van dit Protocol is de tekst geplaatst in *Trb.* 1964, 15. Zie ook *Trb.* 1964, 77.

Op 20 januari 1966 is te Straatsburg tot stand gekomen een Vijfde Protocol bij het onderhavige Verdrag. De tekst daarvan zal binnenkort in het *Tractatenblad* worden geplaatst.

Europese Commissie voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8 en *Trb.* 1964, 163 zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 25 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot erkenning van de bevoegdheid van de Europese Commissie voor de rechten van de mens om verzoekschriften in ontvangst te nemen:

Denemarken 4 april 1962

Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 7 april 1962

Noorwegen 30 november 1964

Verlenging voor de periode, te rekenen van 9 december 1964 tot en met 29 juni 1967

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit-

tannië en Noord-Ierland 14 januari 1966

Voor drie jaar, te rekenen van 14 januari 1966

Luxemburg 5 april 1966

Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 28 april 1966

de Bondsrepubliek Duitsland 15 juni 1966

Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 1 juli 1966

Denemarken 31 maart 1967

Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 7 april 1967

Noorwegen 21 juni 1967

Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 29 juni 1967

Oostenrijk 10 augustus 1967

Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1967

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit-

tannië en Noord-Ierland 12 september 1967

voor de volgende gebieden te rekenen van de daarbij vermelde data tot en met 13 januari 1969:

het Baljuwschap Guernsey	}	12 september 1967		
de Bermuda-eilanden				
Brits-Honduras				
de Britse-Salomons-eilanden				
de Britse Maagden-eilanden				
de Cayman-eilanden				
de Falkland-eilanden				
de Fidji-eilanden				
de Gilbert- en Ellice-eilanden				
Gibraltar				
het eiland Man				
Montserrat				
St. Helena				
St. Vincent				
de Seychellen	}	12 oktober 1967		
de Turks- en Caicos-eilanden				
Dominica				
Grenada				
het Koninkrijk Tonga				
St. Lucia				
Broenei				
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brit- tannië en Noord-Ierland			11 januari 1969	
Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 14 januari 1969				
Deze verklaring geldt eveneens voor de hierboven genoemde gebieden behalve Dominica, het Baljuwschap Guernsey en het eiland Man. Voor deze drie gebieden is de verklaring op 27 maart 1969 voor drie jaar verlengd, te rekenen van 14 januari 1969.				
België	17 juli 1969			
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 30 juni 1969				
het Koninkrijk der Nederlanden (voor Nederland en Suriname)	28 juli 1969			
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 31 augustus 1969				

De tekst van de Nederlandse verklaring luidt als volgt:

„Je déclare que, conformément à l'article 25 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des libertés fondamentales, Convention signée à Rome le 4 novembre 1950, le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas reconnaît, pour le Royaume en Europe et le Surinam, à partir du 31 août 1969 et pour la période qui se termine le 31 août 1974, la compétence de la Commission européenne des Droits de l'homme d'être saisie d'une requête adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe par toute personne physique, toute organisation non gouvernementale ou tout groupe de particuliers, qui

se prétend victime d'une violation par l'une des Hautes Parties Contractantes des droits reconnus dans ladite Convention.

La Haye, le vingt-huitième jour du mois de juillet de l'an mil neuf cent soixante-neuf.

*Le Ministre des Affaires Etrangères a.i.
du Royaume des Pays-Bas,*

(s.) H. J. WITTEVEEN.”.

Europees Hof voor de rechten van de mens

Behalve de verklaringen genoemd in *Trb.* 1956, 5, *Trb.* 1961, 8 en *Trb.* 1964, 163 zijn door de volgende Staten, overeenkomstig artikel 46 van het Verdrag, verklaringen afgelegd tot aanvaarding van de rechtsmacht van het Europees Hof voor de rechten van de mens:

Denemarken	4 april 1962
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 7 april 1962, en op voorwaarde van wederkerigheid	
België	6 december 1965
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 29 juni 1965	
IJsland	3 december 1964
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 3 september 1964	
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	14 januari 1966
Voor drie jaar, te rekenen van 14 januari 1966, en op voorwaarde van wederkerigheid	
Luxemburg	5 april 1966
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 28 april 1966, en op voorwaarde van wederkerigheid	
Zweden	13 mei 1966
Voor vijf jaar, te rekenen van 13 mei 1966, en op voorwaarde van wederkerigheid	
de Bondsrepubliek Duitsland	15 juni 1966
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 1 juli 1966, en op voorwaarde van wederkerigheid	
Denemarken	31 maart 1967
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 7 april 1967, en op voorwaarde van wederkerigheid	
Noorwegen	21 juni 1967
Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 29 juni 1967, en op voorwaarde van wederkerigheid	
België	27 juni 1967
Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 29 juni 1967	

Oostenrijk 9 augustus 1967

Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 3 september 1967, en op voorwaarde van wederkerigheid

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 12 september 1967

voor de volgende gebieden te rekenen van de daarbij vermelde data tot en met 13 januari 1969 en op voorwaarde van wederkerigheid:

het Baljuwschap Guernsey	}	12 september 1967
de Bermuda-eilanden		
Brits-Honduras		
de Britse Salomons-eilanden		
de Britse Maagden-eilanden		
de Cayman-eilanden		
de Falkland-eilanden		
de Fidji-eilanden		
de Gilbert- en Ellice-eilanden		
Gibraltar		
het eiland Man		
Montserrat		
St. Helena		
St. Vincent		
de Seychellen		
de Turks- en Caicos-eilanden		
Dominica		
Grenada		
het Koninkrijk Tonga		
St. Lucia		

Broenei 12 oktober 1967

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland 11 januari 1969

Verlenging voor drie jaar, te rekenen van 14 januari 1969, en op voorwaarde van wederkerigheid.

Deze verklaring geldt eveneens voor de hierboven genoemde gebieden behalve Dominica, het Baljuwschap Guernsey en het eiland Man. Voor deze drie gebieden is de verklaring op 27 maart 1969 voor drie jaar verlengd, te rekenen van 14 januari 1969.

België 17 juli 1969

Verlenging voor twee jaar, te rekenen van 29 juni 1969

het Koninkrijk der Nederlanden (voor Nederland en Suriname) 28 juli 1969

Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 31 augustus 1969, en op voorwaarde van wederkerigheid

IJsland 26 augustus 1969

Verlenging voor vijf jaar, te rekenen van 3 september 1969

De tekst van de Nederlandse verklaring luidt als volgt:

„Je déclare que le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas reconnaît, pour le Royaume en Europe et le Surinam, comme obligatoire de plein droit et sans convention spéciale, vis-à-vis de tout autre Partie Contractante à la Convention ci-dessous mentionnée acceptant la même obligation, c'est-à-dire sous condition de réciprocité, la juridiction de la Cour européenne des Droits de l'homme conformément à l'article 46 de la Convention de sauvegarde des Droits de l'homme et des libertés fondamentales, Convention signée à Rome le 4 novembre 1950, pour une nouvelle période de cinq années, à partir du 31 août 1969, sur toutes les affaires concernant l'interprétation et l'application de ladite Convention.

La Haye, le vingt-huitième jour du mois de juillet de l'an mil neuf cent soixante-neuf.

*Le Ministre des Affaires Etrangères a.i.
du Royaume des Pays-Bas,*

(s.) H. J. WITTEVEEN.”

Uitgegeven de vijftwintigste november 1969.

*De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.*